

Streszczenie

Praca doktorska *Rozczytywanie form* dzieli się na dwie części - pracę artystyczną, na którą składają się obrazy malarskie i obiekty oraz część tekstową, będącą refleksją teoretyczną wynikającą z przeprowadzonych badań oraz stanowiącą autokomentarz do powstałych prac plastycznych. Tekst rozprawy doktorskiej nie jest językowym ekwiwalentem tego, co jawi się na obrazach, ale i wykonane prace nie są prostą i dosłowną ilustracją myśli zwartych w części opisowej. Wynikają one jednak z treści ideowych w pracy pisemnej zawartych. W takim sensie forma artystyczna i tekst rozprawy uzupełniają się wzajemnie.

Praca doktorska dotyczy funkcji znaku plastycznego we współczesności, poddaje analizie dynamicznie zmieniające się modele interpretacji świata widzialnego oraz mechanizmy zmiany znaczeniowej, wydarzające się w obszarze semantyki obrazów. Prace plastyczne odwołują się w swojej formie do przedstawień zjawisk przyrody, które charakteryzując się nieuchwytnością oraz płynnością, nie posiadają jednoznacznie i permanentnie określonej formy fizycznej. Zjawiska fizyczne będące inspiracją do powstania prac to procesy zachodzące w przyrodzie, wynikające z oddziaływania sił podstawowych, np. oddziaływania elektrycznego, magnetycznego czy grawitacyjnego na tafle wody czy masy powietrza.

Praca pisemna podzielona jest na osiem rozdziałów. Pierwszy z nich - *Szybciej. Wszędzie. Zawsze. Teraz?* próbuje scharakteryzować współczesne formy odbioru rzeczywistości wizualnej, uwzględniając wpływ Internetu oraz nowych technologii na naszą percepcję. Kwestia ta pojawia się również w kolejnym rozdziale *Rozczytywanie form*. Tutaj jednak problem analizowany jest ściśle w oparciu o sposoby funkcjonowania dzieła sztuki i procedury jego odbioru. W rozdziale tym skupiam się głównie na kwestii relacyjności obrazu i języka, rozumianej jako istotny czynnik decydujący o kształcie wiedzy o świecie. Kolejny rozdział: *Pusty znak - słowo w próżni. Perspektywa teoretyczna obrazu* to analiza rozumienia fenomenów obrazowych w perspektywie teoretycznej, formułowanej min. przez Jeana Baudrillarda, Georges'a Didi-Hubermana oraz Hansa Beltinga. W następnej części opisuję perspektywę filozoficzną opierając się na kantowskim rozumieniu sztuki, idei wzniosłości oraz jej obecności w sztuce Caspara Davida Fridricha. Innym ważnym punktem odniesienia, obecnym w niniejszej rozprawie jest twórczość artystyczna i teoretyczna Władysława Strzemińskiego, wraz z jego koncepcją unizmu. Kwestię tą opisuję w rozdziale *Awangarda. Morfologia Strzemińskiego*. W dalszej części rozprawy skupiam się na opisie strategii artystycznej, którą podjęłam pod-

czas realizacji części praktycznej. Formułuję tam trzy główne kryteria podjętych działań, kluczowych w kontekście pracy artystycznej, które zdeterminowały jej finalny kształt: *Immersyjność i efemeryczność wizualna / Struktura / Fragmentaryzacja. Cięcie i przypadek*. W ostatnim rozdziale *Opis formalny pracy artystycznej* opisuję aspekty techniczne mojej pracy artystycznej, uzasadniając adekwatność doboru materiałów i technik wykorzystanych w mojej pracy. Zwieńczeniem dysertacji doktorskiej jest wykaz prac artystycznych i ich dokumentacja fotograficzna.